

- 6) Jeżeli prawo Unii nie przyznaje skarżącej możliwości uzyskania bezpośrednio na podstawie prawa Unii pełnego odszkodowania za wyrządzone jej szkody, to czy zasada równorzędności procesowej nakazuje stosowanie tych samych przepisów w celu rozstrzygnięcia roszczeń, które powinny być oceniane na podstawie prawa Unii, i podobnych roszczeń, które powinny być oceniane na podstawie prawa węgierskiego?
- 7) Czy w podobnych okolicznościach do niniejszego przypadku — z uwagi na przepisy ustawowe i wykonawcze wydane przez państwa członkowskie w ramach ochrony przed wysoce zjadliwą grypą u dzikich ptaków w Unii wpływającą w sposób nieuchronny na funkcjonowanie wewnętrznego rynku — możliwe jest w postępowaniu sądowym dotyczącym przepisów wykonujących prawo Unii, zwrócenie się do Komisji Europejskiej w celu wydania opinii jako *amicus curiae*, w szczególności w tych przypadkach, gdy wiadomo, że Komisja Europejska wszczęła postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego dotyczące kwestii prawnych mających znaczenie dla rozpatrywanego przypadku?
- 8) Jeżeli istnieje możliwość zwrócenia się do Komisji Europejskiej w celu wydania opinii jako *amicus curiae* lub w celu uzyskania zwykłej informacji, to czy Komisja Europejska jest zobowiązana do wydania opinii jako *amicus curiae* lub udzielenia wnioskowanej informacji odnośnie do danych, dokumentów i oświadczeń uzyskanych w trakcie postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego i praktyki stosowanej w tej dziedzinie przez Komisję Europejską — w szczególności w przypadku, gdy chodzi o dane niejawnne, które zostały uzyskane na etapach poprzedzających postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przed Trybunałem Sprawiedliwości? Czy można publicznie wykorzystać takie dane w konkretnym postępowaniu toczącym się przed sądem państwa członkowskiego?

(¹) Dyrektywa Rady 92/40/EWG z dnia 19 maja 1992 r. wprowadzająca wspólnotowe środki zwalczania grypy drobiu (Dz.U. L 167, s. 1).

(²) Dyrektywa Rady 2005/94/WE z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania grypy ptaków i uchylająca dyrektywę 92/40/EWG (Dz.U. L 10, s. 16).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio Nazionale Forense (Włochy) w dniu 4 lutego 2013 r. — Angelo Alberto Torresi przeciwko Consiglio dell'Ordine degli Avvocati di Macerata

(Sprawa C-58/13)

(2013/C 147/08)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio Nazionale Forense

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Angelo Alberto Torresi

Strona pozwana: Consiglio dell'Ordine degli Avvocati di Macerata

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 3 dyrektywy 98/5/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. mającej na celu ułatwienie stałego wykonywania zawodu prawnika w państwie członkowskim innym niż państwo uzyskania kwalifikacji zawodowych (¹), w świetle ogólnego zakazu nadużywania prawa i art. 4 ust. 2 TUE dotyczącego poszanowania tożsamości narodowych, należy interpretować w taki sposób, że zobowiązuje on krajowe organy administracji do wpisania na listę prawników z innych państw członkowskich obywateli włoskich, którzy dopuścili się zachowań stanowiących nadużycie prawa Unii, oraz czy powyższy przepis wyklucza praktykę krajową umożliwiającą wspomnianym organom oddalenie wniosku o wpis na listę prawników z innych państw członkowskich, jeżeli występują obiektywne okoliczności pozwalające na stwierdzenie nadużycia prawa Unii, z zastrzeżeniem, po pierwsze, poszanowania zasady proporcjonalności i niedyskryminacji, a po drugie, prawa wszczęcia postępowania sądowego przez osobę zainteresowaną w przypadku ewentualnego naruszenia prawa przedsiębiorczości, a zatem kontroli sądowej działalności organów administracji?
- 2) W przypadku odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, czy interpretowany w ten sposób art. 3 dyrektywy 98/5/WE należy uznać za nieważny w świetle art. 4 ust. 2 TUE, w zakresie w jakim pozwala on na obejście przepisów państwa członkowskiego, które uzależniają dostęp do zawodu prawnika od zdania egzaminu państwowego, jeżeli przepis wprowadzający taki egzamin jest zawarty w konstytucji tego państwa i należy do podstawowych zasad ochrony odbiorców usług świadczonych w ramach działalności zawodowej i prawidłowego administrowania wymiarem sprawiedliwości?

(¹) Dz.U. L 77, s. 36.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio Nazionale Forense (Włochy) w dniu 4 lutego 2013 r. — Pierfrancesco Torresi przeciwko Consiglio dell'Ordine degli Avvocati di Macerata

(Sprawa C-59/13)

(2013/C 147/09)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio Nazionale Forense

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Pierfrancesco Torresi

Strona pozwana: Consiglio dell'Ordine degli Avvocati di Macerata

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 3 dyrektywy 98/5/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. mającej na celu ułatwienie stałego wykonywania zawodu prawnika w państwie członkowskim innym niż państwo uzyskania kwalifikacji zawodowych⁽¹⁾, w świetle ogólnego zakazu nadużywania prawa i art. 4 ust. 2 TUE dotyczącego poszanowania tożsamości narodowych, należy interpretować w taki sposób, że zobowiązuje on krajowe organy administracji do wpisania na listę prawników z innych państw członkowskich obywateli włoskich, którzy dopuścili się zachowań stanowiących nadużycie prawa Unii, oraz czy powyższy przepis wyklucza praktykę krajową umożliwiającą wspomnianym organom oddalenie wniosku o wpis na listę prawników z innych państw członkowskich, jeżeli występują obiektywne okoliczności pozwalające na stwierdzenie nadużycia prawa Unii, z zastrzeżeniem, po pierwsze, poszanowania zasady proporcjonalności i niedyskryminacji, a po drugie, prawa wszczęcia postępowania sądowego przez osobę zainteresowaną w przypadku ewentualnego naruszenia prawa przedsiębiorczości, a zatem kontroli sądowej działalności organów administracji?
- 2) W przypadku odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, czy interpretowany w ten sposób art. 3 dyrektywy 98/5/WE należy uznać za nieważny w świetle art. 4 ust. 2 TUE, w zakresie w jakim pozwala on na obejście przepisów państwa członkowskiego, które uzależniają dostęp do zawodu prawnika od zdania egzaminu państwowego, jeżeli przepis wprowadzający taki egzamin jest zawarty w konstytucji tego państwa i należy do podstawowych zasad ochrony odbiorców usług świadczonych w ramach działalności zawodowej i prawidłowego administrowania wymiarem sprawiedliwości?

⁽¹⁾ Dz.U. L 77, s. 36.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 8 lutego 2013 r. — Green Network SpA przeciwko Autorità per l'energia elettrica e il gas

(Sprawa C-66/13)

(2013/C 147/10)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Green Network SpA

Druga strona postępowania: Autorità per l'energia elettrica e il gas

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy na przeszkodzie dla prawidłowego stosowania art. 3 ust. 2 i art. 216 TFUE — zgodnie z którymi Unia ma wyłączną kompetencję do zawierania umów międzynarodowych, jeżeli ich zawarcie zostało przewidziane w akcie prawodawczym Unii lub jest niezbędne do umożliwienia Unii wykonywania jej wewnętrznych kompetencji bądź w zakresie, w jakim ich zawarcie może wpływać na wspólne zasady lub zmieniać ich zakres, czego dwojaką konsekwencją jest, że uprawnienie do podpisania umów z państwami trzecimi, które mają wpływ na wspólne zasady lub zmieniają ich zakres albo [mają wpływ] na obszar całkowicie objęty prawem wspólnotowym i stanowiący wyłączną kompetencję Unii, skupia się w rękach Unii oraz że uprawnienie to nie przysługuje już ani indywidualnie ani zbiorowo państwom członkowskim — oraz wspomnianego art. 5 dyrektywy 2001/77/WE stoi przepis krajowy ([art.] 20 ust. 3 dekretu ustawodawczego nr 387 z 2003 r.), który uzależnia uznanie gwarancji pochodzenia wydanych przez państwa trzecie od zawarcia specjalnej umowy międzynarodowej między państwem włoskim a państwem trzecim?
- 2) Czy rzeczony przepis krajowy uniemożliwiają w szczególności prawidłowe stosowanie wspomnianych przepisów wspólnotowych, w przypadku gdy państwem trzecim jest Konfederacja Szwajcarska związana z Unią Europejską umową o wolnym handlu zawartą w dniu 22 lipca 1972 r., która weszła w życie w dniu 1 stycznia 1973 r.?
- 3) Czy na przeszkodzie dla prawidłowego stosowania przepisów wspólnotowych, o których mowa w pkt (1), stoi przepis krajowy zawarty w art. 4 ust. 6 rozporządzenia ministerialnego z dnia 11 listopada 1999 r., zgodnie z którym w przypadku importu energii elektrycznej z państw nienależących do Unii Europejskiej przyjęcie wniosku zależy od zawarcia umowy między operatorem krajowej sieci przesyłowej i analogicznym organem lokalnym, określającej warunki niezbędnych kontroli?
- 4) Czy w szczególności wymienione przepisy krajowe uniemożliwiają prawidłowe stosowanie wspomnianych przepisów wspólnotowych, w przypadku gdy umowa, o której mowa w art. 4 ust. 6 rozporządzenia ministerialnego z dnia 11 listopada 1999 r., stanowi jedynie milczące porozumienie nigdy niewyrażone w oficjalnych aktach i będące tylko przedmiotem stwierdzenia skarżącej, która nie jest w stanie przedstawić jego zasadniczych postanowień?